

Milí osmáci,

tento týden se podíváme na vyjadřování budoucího času.

Anglický jazyk má několik způsobů, jak může budoucnost vyjádřit. Na rozdíl od češtiny však nevyjadřují, kdy se daná událost odehraje, ale jaká je pravděpodobnost, že se odehraje.

Pojďme se na to podívat:

Tady máte tři věty:

1. I will get married.
2. I am going to get married.
3. I am getting married.

Ad.1) Will/won't se používá, pokud mluvíme o budoucím čase obecně – pravděpodobnost toho, že se daná událost stane, je padesát na padesát.

Pokud řeknu I will get married znamená to, že se jednoho dne vdám. Nicméně ještě třeba ani nemám přítele, prostě jen vyjadřuji spíše přání.

Will se také používá při objednávání jídla v restauraci – I will have fish. Dám si rybu.

Nebo také v situacích, kdy musíme reagovat rychle – např. někomu něco upadne a vy řeknete – Pomohu ti. I will help you.

Ad.2) Vazbu be going to používáme v situaci, kdy máme něco naplánovaného. Tudíž I am going to get married

znamená, že se hodlám, chystám vdát. Tuto větu řekneme v situaci, kdy jsme např. již zasnoubeni. Jinak vazba going to (gonna) je nejčastějším způsobem vyjádření budoucího času.

Ad.3) Přítomný čas průběhový používáme v situacích, kdy je víceméně jisté, že se daná událost stane. Často je také ve větě vyjádřen i čas, kdy se takto stane.

Tudíž větu I am getting married (tomorrow at 2 pm) řekneme v situaci, kdy už je více méně jisté, že se vdám. (Vše je připraveno, zítra ve dvě se vdávám.)

Srovnání dalších vět:

I will go to the cinema. Půjdu do kina. (asi, možná ne, třeba mě napadne lepší způsob, jak strávit večer).

I am going to go to the cinema. Hodlám jít do kina. (je to můj plán, jsem domluvený s Karlem)

I am going to the cinema tonight. Dnes večer jdu do kina. (prostě jdu, nebudu to měnit a nejspíše mám již koupené lístky).

Tento týden vám nebudu dávat žádný úkol, zkuste však toto pochopit a začneme procvičovat příští týden.

Opatrujte se,

Jana